

DEKALOG TERAPEUTY

Autorki:
dr Joanna Gruba,
mgr Karolina Spatek

1 **Przestuduj uważnie diagnozę dziecka.**

Na podstawie diagnozy ustal, na jakim etapie rozwoju znajduje się dziecko. Określ dokładnie mocne obszary funkcjonowania dziecka i obszary, które należy poddać terapii.

Przeczytaj diagnozę postawioną przez innych specjalistów, z którą przychodzi dziecko. Jeżeli masz wątpliwości co do zapisanych wniosków diagnostycznych, poproś o konsultację lub skieruj dziecko na dalsze badania.

2 **Opracuj, w oparciu o diagnozę, indywidualny program terapii dla danego dziecka.**

Opracuj program terapii na najbliższe tygodnie (lub miesiące). Pamiętaj, że program terapii powinien uwzględniać zarówno ćwiczenia najprostsze dla dziecka, czyli ćwiczenia mocnych stron, jak i ćwiczenia trudniejsze, usprawniające zaburzone funkcje. Systematycznie weryfikuj własny program terapeutyczny, który zmienia się wraz z postępami i osiągnięciami dziecka.

3 Przygotuj szczegółowy plan zajęć przed każdym spotkaniem.

Szczegółowy scenariusz zajęć pozwoli Ci zaplanować cele, które chcesz osiągnąć na danych zajęciach. Pozwoli też rozplanować ćwiczenia w jednostce czasu. Każde zajęcia rozpoczynaj przypomnieniem ćwiczeń z poprzedniego spotkania. Nie wprowadzaj zbyt wielu nowych ćwiczeń. Łączna liczba ćwiczeń na zajęciach nie powinna przekraczać sześciu. Na każde zajęcia przygotuj też dodatkowe ćwiczenia (tzw. „wypełniacze”), które możesz wykorzystać, jeżeli zostanie Ci chwila czasu do końca zajęć. Pod koniec zajęć zrób podsumowanie i sprawdź, czy osiągnąłeś zamierzone cele.

4 Przygotuj niezbędne pomoce do zajęć.

Przed zajęciami przygotuj niezbędne pomoce: wybierz obrazki, gry, wyrazy, gry komputerowe, układanki, klocki, kredki itd. Zadbaj o to, aby mieć wszystkie niezbędne rzeczy w zasięgu ręki. Pamiętaj, że nic tak nie zabiera czasu jak wyszukiwanie pomocy podczas zajęć. Czekające dziecko łatwiej się rozprasza, dekoncentruje. Wygląda to nieprofesjonalnie i obniża wartość terapii w oczach dziecka i rodzica.

5

Postępuj zgodnie z przygotowanym scenariuszem zajęć.

Przygotowany scenariusz pomoże Ci zachować porządek i chronologię zajęć. Jeżeli dziecko wykazuje zniechęcenie do danego ćwiczenia, koniecznie informuj je, ile jeszcze prób ma do wykonania. Widoczny koniec ćwiczeń zwiększy motywację do podejmowania wysiłku.

6

Zaplanuj ćwiczenia do domu.

Prawdopodobnie będą to ćwiczenia na cały tydzień. Pamiętaj, żeby na początku następnych zajęć sprawdzić ćwiczenia, które dziecko wykonało w domu. Staraj się wprowadzać do pracy domowej ćwiczenia krótkie, ale na każdy dzień tygodnia. Wprowadzaj „tabelki motywacyjne”, które zmobilizują rodziców do codziennej pracy z dzieckiem.

Nie chwal dziecka za najdrobniejsze osiągnięcia.

Chwal tylko za wykonanie tych ćwiczeń, w których naprawdę wykazało wysiłek i osiągnęło sukces. Ciągłe pochwały obniżają motywację do podejmowania wysiłku i powodują, że dziecko oczekuje ich cały czas. Zaznaczaj wyraźnie, które umiejętności nie są opanowane i wymagają dalszej terapii.

Pamiętaj, że terapia nie jest zabawą.

Terapia to ciężka praca całego zespołu: Twoja, dziecka i rodzica. Jeżeli któryś członek tego zespołu nie będzie traktował terapii z należytą powagą, trzeba będzie dłużej czekać na efekty.

9

Tłumacz cierpliwie rodzicom metody i efekty terapeutyczne.

Rodzic, który przychodzi do specjalisty, oczekuje informacji jak długo będzie trwała terapia, jakie będą efekty terapii i po jakim czasie. Rodzic ma prawo uczestniczyć w terapii jako obserwator. Staraj się na każdych zajęciach omówić z rodzicem postępy dziecka i wytłumaczyć ćwiczenia zadane do domu. Warto wprowadzić na zajęciach elementy pracy rodzica z dzieckiem występując w roli obserwatora. To rodzic przez cały tydzień będzie prowadził z dzieckiem ćwiczenia – musi być do tego dobrze przygotowany.

10

Rozliczaj rodziców za prowadzone z dzieckiem ćwiczenia.

Warto założyć dziecku teczkę lub zeszyt, który będzie dla rodzica nie tylko zbiorem materiałów, ale także wskazówką do prowadzenia ćwiczeń w domu. Rozmawiaj o ćwiczeniach domowych: jak przebiegały? Czy któryś z pozostawionych materiałów sprawiał większe trudności? Czy rodzic wychodzi z propozycją własnych ćwiczeń? Motywuj rodzica do pracy z dzieckiem w domu – wspólnie pracujecie na efekty!